

го повика за министър на правосъдието, обаче, когато самъ изчисти Авгиевитъ обори — персонала, бакшишаджиитъ, съ каквито то е пълно. Говорихме и за юридическата комисия. Каравеловъ смѣта да вземе Стоилова, Стаматова, Хр. Стоянова (сега е назначенъ за прокуроръ на върховния съдъ), кого друго, не знае, нѣма юристи, Цанова и Цанкова не иска. Дълго приказвахме за това. Най-после азъ съ своята „franchise amérícaine“ [американска искреностъ] и съ своята Bonhomie [добродушие] казахъ му нѣщо почти пирамидално. Бѣхъ седналъ на канапето. Каравеловъ ходѣше изъ стаята. „Тукъ имате още единъ знаменитъ юристъ, българинъ, правникъ — Грековъ“. Каравеловъ си пѣхна ржцетъ въ косата, тичаше изъ стаята, спрѣ се и каза: „Това за сега е невъзможно“. Следъ това съвършено онемна. Говори за консерваторитъ. Нѣма, каже, единство, всѣки е партия за себе си, всѣки има своя програма. „Бълг. Гласъ“ сплотявалъ управляващата партия; страхъ, дисциплина. Балабановъ, каже, нищо не разбира, само интриги, никакви познания; да бѣше поне въ Цариградъ следѣлъ румелийскитъ и македонскитъ работи, или да бѣше накаралъ съ бакшишъ да откраднатъ нѣкои български документи отъ бившитъ провинциални архиви (турскитъ чиновници пакъ сж безъ заплата). По-нататкъ призна таланта на Икономова, сериозенъ човѣкъ, ала страшно капризенъ, а понѣкога и несъобразителенъ. Начовичъ, каже, ги сплотява, огромно трудолюбие, почтенъ мжжъ, Грековъ билъ добъръ парламентаренъ ораторъ; Начовичъ и Икономовъ не умѣли да говорятъ, дори и не ходѣли въ камарата, макаръ че имало моменти, когато консерваторитъ могли да бждатъ много опасни за правителството. Освенъ това тѣ просто не познавали страната и хората. Интересни confessions [изповѣди]. Следъ това отиде у Цанкова, гдето ставатъ вечерни събрания. Споредъ „Бълг. Гласъ“ тамъ било „сатанева ахчийница на Кафенебаши“.

3 февруарий/22 януарий, четвъртъкъ. „Независимостъ“ има сега нова редакция и управа. Стана акционерно дружество. Външниятъ отдѣлъ се списва отъ Миларова. Той съ Бѣлчева и Вацова превежда своитъ Спомени отъ тъмницата отъ хърватски на български, филологични Stilübungen [стилни упражнения].

Стойчовъ отива въ Виена по желѣзничния въпросъ. По желанието на Еренрота и Каравелова, Стоиловъ ще поеме външното министерство, макаръ и не отъ сърдце, въ отсъствието на Стойчова за 4—5 недѣли. Страхътъ на Стоилова отъ клюкитъ на Цанкова, който съ своитъ интриги и клюки вълнува цѣлия градъ. Най-добре ще бжде Цанковъ да се изпрати въ Цариградъ, Балабановъ въ Букурещъ, а Кириакъ въ Бѣлградъ—changez rassez [смѣна]. Люцкановъ чувствава, че е направилъ глупостъ съ онова писмо. Цѣлиятъ градъ, тър-